

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge § 5 i Lov Nr. 76 af 29. Marts 1924 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m. ophører denne Lovs Gyldighed med Udgangen af Marts 1926.

Da Forholdene ikke væsentlig har ændret sig, siden Ministeriet forelagde Forslag til fornævnte Lov for Rigsdagen, maa Ministeriet mene, at det ogsaa nu er ugørligt at fremsætte Forslag til en endelig Fremmedlov, idet en saadan Lov antagelig enten vilde være utilstrækkelig nu eller vise sig for rigoristisk under mere normale Forhold. Man har derfor fundet det rettest at søge Loven af 29. Marts 1924 opretholdt indtil Udgangen af Marts 1928, hvorhos man har foreslaaet nogle nye Bestemmelser optaget i Loven.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Punkter bemærkes følgende:

Til §§ 1—3.

Bestemmelserne svarer til den nugældende Lovs §§ 1—3, dog at § 1 er ændret saaledes, at ikke blot Rederiet, men ogsaa dets Repræsentant her i Landet skal erstatte Politiets Udgift ved Hjemsendelse af Søfolk, der er afmønstret uden Politiets Tilladelse.

Til § 4.

I en fra Chefen for Statspolitiet modtaget Indberetning oplyses det, at det vanskeligt lader sig kontrollere, om Skibe, der ankommer hertil fra Udlandet og ikke sejler i fast Rutefart, medfører Passagerer, samt at der har foreligget flere Eksempler paa, at saadanne Skibe medbringer „blinde Passagerer“, som Skibsføreren selvfølgelig har stor Interesse i at landsætte udenom Paskontrollen.

Ministeriet har derfor foreslaaet, at der tilvebringes Hjemmel til at give Skibsførere Forskrifter med Hensyn til Ilandsætningen af Passagerer og til at straffe Overtrædelse af de givne Forskrifter. Det vil efter Statspolitiets Indberetning være af Betydning for Paskontrollen, at det kan paalægges Skibsførere paa Skibe udenfor fast Rutefart at udfylde og til Politiet at afgive Blanketter til Oplysning om, hvilke Passagerer der medbringes.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til den gældende Lovs § 4.

Til §§ 6 og 7.

Ved Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 434 af 12. September 1917 fastsattes det, at Udlændinge for at indrejse til og opholde sig her i Landet skulde have deres Pas paategnet (viseret) af vedkommende pasviserende danske Myndighed i Udlandet, og ved Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 90 af 1. Marts 1918 bemyndigedes Statspolitiet til at forlænge de Udlændinge meddelte Visa; de nugældende Regler herom findes i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 152 af 29. April 1924, jfr. Bekendtgørelse Nr. 238 af 10. September 1924 og Bekendtgørelse Nr. 176 af 27. Maj 1925. Visumtvangen er efterhaanden ved gensidige Overenskomster hævet helt eller delvis overfor belgiske, britiske, franske, hollandske, italienske, luxemburgske, norske, schweiziske, spanske og svenske Undersaatter. Udlændinge, der er Undersaatter i de Lande, overfor hvilke Visumtvangen er fuldstændigt ophævet, kan frit indrejse her til Landet og tage Arbejde her, selv i Fag, hvor der hersker Arbejdsløshed her i Landet, medens de fleste udenlandske Stater har Bestemmelser, hvorefter Ophold i vedkommende Land kan nægtes udenlandske Arbejdere. Justitsministeriet anser det vel for ønskeligt, at Visumtvangen efterhaanden ophæves i saa vidt Omfang som muligt, men inden dette sker i større Omfang end hidtil, maa man anse det for paakrævet, at der tilvebringes Hjemmel til at nægte Udlændinge Tilladelse til at tage mere varigt Ophold eller Beskæftigelse her i Landet, naar et saadan Ophold eller en saadan Beskæftigelse vilde stride mod Landets Interesser, hvorved særlig tænkes paa Boligforholdene og Arbejdsforholdene. Man har derfor foreslaaet, at Udlændinge, der ikke er Visumtvang undergivne, for Fremtiden frit kan indrejse og opholde sig her i Landet i 3 Maaneder, saafremt de ikke tager Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse, men at der udkræves en særlig Tilladelse fra Justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, hvis de vil tage Arbejde her eller opholde sig her i længere Tid end 3 Maaneder. For Kontrollens